

عنوان مقاله:

تجزیه پایداری برای عملکرد دانه در گیاه سیاه دانه با استفاده از شاخص های پارامتری

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم کشاورزی و زیست محیطی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

احسان شهبازی - استادیار، گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد

خلاصه مقاله:

گیاه سیاه دانه یک گیاه دارویی از اهمیت اقتصادی بالایی برخوردار است. از آنجائیکه عملکرد یک صفت کمی که توسط تعداد زیادی ژن کنترل میشود، وجود اثر متقابل ژنوتیپ و محیط انتخاب ژنوتیپها برتر را با مشکل مواجه میکند. روشهای مختلفی جهت بررسی اثر متقابل ژنوتیپ و محیط گزارش شده است که یکی از این روشها روشهای پارامتری میباشد. جهت بررسی عملکرد دانه گیاه سیاه دانه در شرایط محیطی مختلف و انتخاب ژنوتیپ های پایدار، 20 ژنوتیپ سیاه دانه در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در دو شرایط رطوبتی (نرمال و تنش) در دو تاریخ کاشت 26 اسفند و 2 اردیبهشت در دو سال زراعی متوالی 1394-1396 در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهرکرد انجام گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که تاخیر در کاشت و تنش رطوبتی باعث کاهش شدید عملکرد دانه میگردد بطوری که کمترین متوسط عملکرد مربوط به محیط های 4 و 8 میباشد (تاریخ کاشت دوم همراه با تنش رطوبتی) و به ترتیب دارای 254/09 و 211/04 کیلوگرم در هکتار میباشد. ژنوتیپ 2 به طور متوسط با عملکرد 689/07 کیلوگرم در هکتار دارای بالاترین متوسط عملکرد و کمترین عملکرد هم برای ژنوتیپهای 1 و 19 به ترتیب با 262/67 و 174/2 کیلوگرم در هکتار مشاهده گردید. از ژنوتیپهای 2، 15، 17، 9 و 10 میتوان درجهت بهبود پایداری برنامههای اصلاحی برای بهبود عملکرد استفاده کرد. بر اساس شاخص های پارامتری ژنوتیپهای 8، 9، و 10 میتوان درجهت بهبود پایداری استفاده کرد

کلمات کلیدی:

تجزیه پایداری، *Nigella sativa*، ابرهات و راسل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870184>

